

Bárány-e vagy kutya. Csak az biztos, hogy véres, egyben van és rám mereszti nagy üveggolyó szemeit.

Edd meg fiam a bárányhúst!

Az a legegészségesebb! Nem is tudod, milyen íze van. Legalább kóstold meg! Csak **ezt a kis falatkát** . A múltkor is beletettem a fasírtba, észre sem vetted.

A bárány a legfinomabb hús. Ennek nincs bárányíze, még nem evett füvet. A tejesbárány egészen más, igaz-e? A bárányflekken az igazi. Te azt se tudod, mi a jó.

Piszmogás a csóré salátapityókával. Azt se szeretem.

Csirkehúst sütöttem neked, miért nem eszed meg? **Még jó, hogy a bárány mellett sült.** Ejsze neked külön kellett volna főzzek? Na, ami túlzás az túlzás. Ha nem eszed meg, lenyomom a torkodon. Hova futsz? Üljetek itt az asztalnál. Elveszed az ember étvágyát.

Húscafatos, bárányszagú lapítók a mosogatólében. Utoljára hagytam. Beterítem habbal. Csak

az ujjbegyeimmal érek hozzá. Hányingerem van.

Miért kell húsvét legyen? Egy jó ember igazságtalan halála után két nappal miért ülünk örömnepet a gyász helyett? Mi az a megváltás? Megváltás az lenne, ha a húsvét elmaradna.

Rossz vicc a feltámadás.

Kacattal tele fiókok, nyolc darab lemosni való ajtó, húsz négyzetméter ablak, portörítés, porszívózás, feltörítés, letörítés, megtörítés, aztán az egészet újra száraz ronggyal, még ennyit se lehet rád bízni, miért, **te nem látod magadtól**, hogy mit kell csinálni?

A nagytakarítás monoton, hömpölygő folyam, aminek jutalma a csudaszép karácsonyi ajándékok helyett a hetekig tartó bárányhús, az otthonülés, a kiszolgálás és a meglocsolva levés ünnepe.

Utáltam, gyűlöltem a húsvétot. Felfordult a gyomrom. Felállt a szőr a hátamon. Nem vártam a tavaszt, mert tudtam, hogy **a kikelet büntetést hoz** az el nem követett bűnökért.

S míg én (sosem elég jól) vikszoltam, az öcsém szaggatta a focicipőket, hogy aztán másodnapján ő hozza diadalmasan, fényesre csutalkova, a verset mindig ügyesen elmondva, a rengeteg tojást, pénzt és csokoládét.

Adj egy kockát! Nem adok! Jó na, tessék, de ne edd meg mind.

Ezzel szemben én? Hétfőn hajnalban keltem, nehogy ágyban kapjanak a locsolók. Miután lejárt a porszívózzunk még egyet, reggelizzünk gyorsan (csak ne vegye észre senki, hogy nem ettem töltött bárányt) mielőtt csengetnek.

Öltözz ünneplőbe. **Ne azt vedd fel. Kopott.** Ez a harisnya is elszakadt, milyen leányka vagy te?

Kopognak! Csengetnek vadul. Kínáld meg a kisfiút! Hallgasd figyelmesen az én kis kejtész legény vagyokat! Századszor is. **Újrakezdi. Helyes.** Nagyon ügyesen elmondtad a verset. (Csak tízszer akadtál meg a három sorban).

Igazán megérdemled a legszebbik tojást. A másikat is kéred? Persze, hogy elveheted, azért van. A bácsit is kínáld meg. Óvatosan, ne öntsd rá a bort. **Hogy vágta fel azt a tésztát?** Szégyen, újat kell süssek.

Köszönni kell, de mit? Csókolomot?

Beszélgess a nagy fiúkkal, és a bácsikkal, akiket egy évben egyszer, húsvéthétfőn látsz. Frissen borotválva és Barbonnal fényesítve, kocsmaszagot fújva. Hogy miről? Hol jártatok eddig? Hány helyre mész még? **Izékét is meglöcsölsz?** Hány tojást kaptatok?

Jaj, már annyi süteményt ettem. Nem kérek. Esetleg egy kis sósat. Ó, ennyit még meg tudsz enni. Olyan finom, Zoli bátyád is ötöt megevett a reggel. Most rosszul van, még nem indult el.

Na még egyet, az is lecsúszik a másik után! Anyukád, nagymamád hogy van? Hogy megy az iskola? S a vakáció hogy telik? Várod-e az iskolát? Szereted a tanítónénit, ugye? **Csak a román ne lenne!**

Szégyenlősen pisolyogj a disznó locsolóverseken, **ne nézz oda, amikor lefelé indul a kölnisüveg.** Ez nem lehet igaz, a bugyidba akart sprézni. Süsd le a szemed, amikor a dekoltázsba fújtat vihogva.

Várd a locsolókat úgy, hogy **a várva várt sosem érkezik.** Az ablakon át nézd a tömött zacskóval szaladgáló, tojást dobáló fiúkat. Elfogyott a tojás, fess újat.

Jaj, de büdös vagy! Fürödj meg gyorsan.

Reggel iskolába kell menni. Nem mondod, hogy leetted az új ruhát! Neked nem lehet semmit se venni!

Nálatok csak tízen voltak? Engem minden fiú meglocsolt az osztályból, s még a tesóm barátai is! Negyven tojást festettünk, de anyukám azt mondta délután, nem lesz elég. Még jó, hogy a tesóm hozott.

Mi nem csinálunk rakott pityókát, mert mind elfogyott a tojás. A miénkek voltak a legszebbek. Németből kaptuk a festéket.